

תת"ע 8968/11/18 - מדינת ישראל נגד טליב כארם טליב כארם

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 8968-11-18 מדינת ישראל נ' טליב כארם
תיק חיצוני: 98110226887

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	טליב כארם טליב כארם

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 6.2.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 15.11.18 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב משא פתוח מבלי שהיה ברשותו תעודה תקפה של מכויל מוסמך המתייחסת לטכוגרף שברכב, בניגוד לתקנה 364ד(ב)(4).

הזמנה לדין נמסרה לידי הנאשם (אישור מסירה - מוצג ת/1) לשיבת הקראה שנקבעה ליום 6.2.19, אך המבקש לא התייצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי בסך של 750 ₪.

בבקשה מיום 18.2.19 טען הנאשם, כי הוא כופר באופן מוחלט בביצוע העבירה, קיבל את הזימון למשפט ושכר שירותיו של עורך דין אשר אמור היה לייצגו, אך לא התייצב, ככל הנראה כתוצאה מטעות ו/או מחדל של עורך הדין. עוד נטען, כי הינו נשוי, בעל חברה לעבודות עפר, ורישיון הנהיגה הכרחי לפרנסתו.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי אין כל אסמכתא לפיה שכר המבקש עו"ד שייצגו בתיק, ובכל מקרה היה על המבקש להתייצב לדין בעצמו, ובנסיבות אלו אין למבקש אלא להלין על עצמו.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול." רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.05.2018)

טענת המבקש כי שכר עו"ד על מנת שייצגו וזה לא התייצב לדיון מחמת טעות או מחדל, נטענה בעלמא וללא כל תימוכין. כך למשל לא צורפו לבקשה יפוי כח לעורך הדין, ואף לא פרטי עורך הדין שאמור היה להופיע בשמו. כמו כן, לבקשה אף לא צורף תצהיר תגובת עורך הדין כנדרש.

יתרה מכך, אין בטענות לגופן סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון; ואין בטעותו הנטענת של סניגור שלא התייצב לדיון כדי לשמש עילה לביטול פסק דין.

אין מחלוקת כי הנאשם זומן כדיון לדיון. כפי שכבר נפסק לא אחת, גם אם המחדל של אי ההופעה נעוץ בסנגור, הרי שיש לראות את מחדל הסנגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון. וראה -

רע"פ 3490/09 **אברהם גל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.05.2009) - שם נדחתה טענה כי המקור להיעדר ההתייצבות היה טעות במשרד עורכי הדין. נקבע כי:

"כשם שציין בית המשפט המחוזי אין בטענה כי נפלה טעות במשרדו של עורך דינו של המבקש כדי להצדיק דרך כלל את ביטול פסק הדין. לא ראיתי גם כי בנסיבות הענין יש לסטות מכלל זה."

ע"פ 5377/03 **וג'די ג'מאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.06.2003) - נקבע כי:

"בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור בקובעו כי על-מנת שיבוטלו הכרעת-דין וגזר-דין שניתנו בהיעדר הנאשם נדרשת, על-פי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו, וכבר נפסק במקרה שנסיבותיו דומות, כי שיכחה של מועד הדיון אינה מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק-דין וקיום דיון נוסף (ע"פ 418/85 רוקינסטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט (3) 279). בית-המשפט הוסיף וקבע כי טעות מסוג זה שנעשתה על-ידי עורך-דין כמוה כטעות של לקוחו, הגם שבמקרה דנן, המבקש עצמו לא הגיע לשיבת ההוכחות ולא נתן לכך כל הסבר. לפיכך, דחה בית-המשפט את הערעור על ההרשעה... דין הבקשה להידחות... המבקש ובא-כוחו אף לא הצביעו על סיבה מוצדקת, אשר בעטייה ראוי לבטל את פסק-דינו של בית-משפט השלום, שניתן בהעדר הנאשם."

רע"פ 1381/07 **דיניאן דכה נ' מדינת ישראל** 18.2.2007: במקרה זה בית-המשפט המחוזי קבע כי טעותו של עורך-דינו של המבקש דאז אינה עילה מספקת לביטול פסק-הדין והחזרתו לבית-משפט לתעבורה. בבקשת רשות ערעור

לבית המשפט העליון נטען, כי "הסיבה להיעדרותו לא נובעת מטעות משרדית של עורך דינו דאז, כפי שסבר בית-המשפט המחוזי, אלא מכך שעורך הדין הודיע לו שבכוונתו לבקש את דחיית מועד הדין ולכן אין צורך שיתייצב במועד שנקבע". בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור וקבע, כי:

"לעניין הבקשה לביטול פסק-הדין, צדק בית-המשפט לתעבורה בכך שדחה את הבקשה. פסק הדין ניתן שלא בנוכחות המבקש מכוח סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: החוק). העובדה, כי עורך דינו דאז לא הגיע לדיון ולא הגיש בקשה להארכת מועד, מתוך שכחה או סיבה אחרת כלשהי, אינה כשלעצמה מצדיקה את ביטול פסק הדין (ראו ע"פ 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד לט (3) 279).

יפים כאן דברי בית המשפט ברע"פ 683/07 **אשרף אל אעסם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.01.2007):

"קיומו של אישור מסירה, כשהוא מתווסף להודאתו של בא-כוח המבקש, עליה עמד בית-המשפט המחוזי בפסק-דינו, בדבר הזמנה שהומצאה לו כדין, מיתרים כל צורך להוסיף ולהידרש לעובדותיה של פרשה זו. למבקש עמדה זכותו להישמע בערכאה הראשונה, ומשלא ניצל אותה מוטלת האחריות לכך על שכמו בלבד, ואין לו להלין על איש."

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג**).

כאמור ברעפ 8427/17 **מ"י נ' סאלם**, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין.

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, הטענה לעיוות דין הינה טענה כללית, לא מפורטת, ואין בה כל נימוק. אין בבקשה כל נימוק המצביע על עלול להיגרם למבקש עיוות דין, ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, למעט הטענה הכללית בעלמא כי "המבקש כופר באופן מוחלט בביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום".

ובאשר לבקשה לקיים דיון במעמד הצדדים

ברע"פ 8427/17 **מ"י נ' סאלם** נקבע, כי: "אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן

ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר. עם זאת, על בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה".

בעניינו, אין בבקשה טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים, וכאמור המבקש אף לא הצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין.

בכלל נסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשע"ט, 03 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.